

Arrest

nr. 79 081 van 13 april 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 27 januari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 februari 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 29 februari 2012.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 april 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. SOENEN en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De commissaris-generaal verwerpt de asielaanvraag van verzoeker omdat verzoeker de door hem aangehaalde problemen niet aannemelijk maakt, omdat de psychische problemen niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) ressorteren, omdat verzoeker niet aannemelijk maakt geen toegang te hebben tot een aantal economische of sociale rechten zoals werk en een woning omwille van zijn etnie of een andere reden, omdat er anno 2011 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover Roma, Ashkali en Egyptenaren in Kosovo en omdat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten geboden wordt als toereikend wordt beoordeeld.

Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de vreemdelingenwet kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift geen argument aan dat aantoont dat hij geen toegang zou hebben tot een daadwerkelijke bescherming van zijn nationale overheid in de zin van artikel 48/5, § 2. Verzoeker houdt slechts theoretische uiteenzettingen en verwijst naar een aantal algemene rapporten van *Human Rights Watch* en *Amnesty International* aangaande Roma, Ashkali en Egyptenaren in Kosovo en naar een uittreksel uit de plenaire zitting van het Europees Parlement d.d. 16/03/2010, doch zonder deze documenten *in concreto* toe te lichten. Dit volstaat dan ook niet om aan te tonen dat de inhoud van de door verweerder bijgebrachte informatie, die gesteund is op talloze objectieve bronnen, onjuist zou zijn en dat de autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die verzoeker zegt te vrezen.

Daargelaten de vraag of de aangevoerde feiten waar zijn, is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van de vreemdelingenwet gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt zich ter terechtzitting tot de opmerking dat zijn leven niet veilig is in zijn land van herkomst, tot het verwijzen naar de bij het verzoekschrift gevoegde rapporten en tot het herhalen van de inhoud van zijn verzoekschrift.

In zoverre verzoeker kritiek uitoefent op de toepassing van artikel 52/2 van de vreemdelingenwet toont hij niet aan dat deze toepassing impact heeft op de correctheid van de motivering van de bestreden beslissing. Verzoeker toont ook niet aan dat desbetreffend een substantiële onregelmatigheid werd begaan.

In zoverre verzoeker kritiek uitoefent op de procedure voorzien in artikel 39/73 van de vreemdelingenwet toont hij geen belang aan nu hij werd gehoord met toepassing van artikel 39/73, § 4 van deze wet.

Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Kosovo.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien april tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. K. VERHEYDEN,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER